

DENNENGEUR EN ZONNESCHIJN

Dennengeur en zonneshijn

*roman*

©2018 Ingeborg Swart

Uitgeverij Partizaan & Datawyse

ISBN: 9789462958135

# **DENNENGEUR EN ZONNESCHIJN**

**roman**

## **INGEBORG SWART**

**UITGEVERIJ PARTIZAAN & DATAWYSE**

**[www.partizaan.be](http://www.partizaan.be)   [www.datawyse.nl](http://www.datawyse.nl)**

## Hoofdstuk 1

‘Hmm, dit is nog eens genieten!’ zucht Dana terwijl ze in haar tuinstoel achterover leunt. Na een flinke ochtend werken heeft ze even pauze. Met een kop thee denkt ze na over haar plannen voor die middag. Ze besluit dat de tuin wel weer wat aandacht kan gebruiken. Bovendien is het een heerlijke dag om buiten te zijn.

Een warm voorjaarszonnetje schijnt op Dana’s gezicht en om haar heen klinken de zachte geluiden van de lente. Ze hoort de wind door de bladeren suizen, insecten zoemend rondvliegen op jacht naar nectar en een paar vogels vrolijk fluiten. Ze neemt nog een slok thee en kijkt om zich heen. De tuin ligt er netjes bij, oordeelt ze tevreden. In gedachten prijst Dana zichzelf voor het harde werk aan haar paradijsje. Ondanks haar baan en het dagelijkse huishouden lukt het haar om ook buiten de boel goed op orde te houden. Zeker wanneer ze bedenkt wat een puinhoop de tuin was toen ze hier een jaar geleden kwam wonen. Met veel geduld en liefde heeft ze de klus opgepakt en werd de tuin stukje bij beetje steeds iets mooier. Eigenlijk vindt Dana het ook gewoon heerlijk om buiten bezig te zijn. Ze kan zo genieten van alle planten om haar heen. Al dat frisse, jonge leven, dat is precies waarom ze naar het platteland is verhuisd. Hoewel ze hiervoor succesvol was in haar onderzoeksbaan bij de universiteit en tevreden woonde in haar flatje in de stad, miste ze er toch iets. Ze was het contact met de natuur helemaal kwijt geraakt. Toen ze dus de kans kreeg terug te verhuizen

naar het platteland, hoefde ze niet lang na te denken. Nu werkt ze voor een bekende uitgever in een droombaan. Als botanisch tekenares mag ze haar dagen vullen met het zoeken en nauwkeurig natekenen van planten. Voor Dana is het de perfecte combinatie van biologie en creativiteit.

Die ochtend heeft Dana net een prachtige tekening van een bosanemoon afgemaakt. De lieve witte bloemetjes, dikke gele meeldraden en frisgroene, handvormige bladeren, alles staat haarscherp op haar tekening. Zelfs de wortels heeft ze bijna perfect weergegeven, al zegt Dana het zelf. Niet vaak is ze zo trots op een tekening, maar dit keer heeft ze zichzelf overtroffen. Ze is er dan ook een flinke tijd mee bezig geweest, zodat alles helemaal goed zou zijn.

Dana heeft de tekening inmiddels opgestuurd en neemt de rest van de middag vrij als beloning voor haar harde werk. Nadat ze haar laatste slok thee opdrinkt, gaat Dana enthousiast aan de slag. Ze repareert het tuinhekje, snoeit de rozen naast het huis en plant nieuwe keukenkruiden in haar kruidentuintje. Bezig zijn met kruiden is altijd een van haar lievelingsklusjes. Ze vindt het heerlijk om omringd te zijn door de volle geuren van basilicum en rozemarijn. Zelfs wanneer ze daarna weer even pauze neemt op een van de tuinstoelen kan Dana het kruidige parfum nog aan haar handen ruiken. Ze ademt de geur nog eens lekker in en sluit genietend haar ogen, maar hoort dan het tuinhekje kraken. Ze kijkt op en glimlacht als ze ziet wie er de tuin in komt lopen. ‘Hee, Julie! Kom er bij zitten.’

De oudere vrouw die door het hekje wandelt zwaait vrolijk en loopt over het hobbelige tuinpaadje naar Dana. ‘Wat een heerlijke dag,’ zegt Julie terwijl ze op een houten tuinstoel gaat zitten. ‘Ik ben blij dat je even de tijd hebt om er van te genieten. Je bent altijd zo druk bezig, ik word vaak al moe als ik je weer zo zie rondvliegen.’

‘Tja,’ lacht Dana, ‘er moet ook gewoon altijd zoveel gebeuren. Het meeste vind ik gelukkig echt leuk om te doen. Tekeningen maken is nog altijd een uitdaging en het is heerlijk om elke keer weer met een plant te worstelen totdat hij er precies goed op staat. En dan is er nog alles wat in en om huis moet gebeuren, de dieren die verzorgd moeten worden, de tuin die onderhouden moet blijven. Dat hoort bij het leven op het platteland, hier kun je niet zomaar stil blijven zitten. En dat wil ik ook niet.’

‘Dat is zeker waar, en gelukkig haal je er veel plezier uit.’ Julie neemt een slokje van de thee die Dana net heeft ingeschonken en kijkt haar bezorgd aan over het randje van de mok. ‘Maar denk je ook wel om jezelf?’

‘Ja, natuurlijk. Nou ja, zolang de dieren eerst maar in orde zijn en alle andere klusjes af...’

‘Dana!’

Dana lacht. ‘Geen zorgen, nu het meeste werk aan het huis en de tuin klaar is, krijg ik hopelijk weer meer tijd voor andere dingen.’

‘Goed zo, ik begon me al zorgen te maken.’ Julie zucht eens diep en kijkt om zich heen. ‘Eigenlijk zou je een man moeten hebben die kan helpen met alles. Hoe zit het daar mee? Ben je nog geen knappe jonge

boer tegengekomen?’ De grijns op Julies gezicht verraadt dat ze alleen maar plaagt.

Met een overdreven zielige blik en gemaakt pruillipje schudt Dana haar hoofd. ‘Nee, helaas, de pompoenteler van verderop vond me te jong toen ik hem mee uit vroeg. Snap je dat nou? Hij is pas achtenzestig!’ Plagend steekt ze haar tong uit terwijl Julie het uitproest van het lachen. Als ze allebei weer iets zijn bijgekomen voegt Dana toe: ‘Nee, maar serieus. Alle boeren uit de omgeving zijn veel te oud, getrouwd, of denken dat hun aardappelrooier het meest fascinerende gespreksonderwerp ooit is.’ ‘Ze zijn vast niet allemaal zo slecht,’ werpt Julie tegen. ‘Woont er misschien een andere leuke man in de buurt? Een van de jonge winkeliers uit Zuthbroek? Een medewerker van...’

‘Nee, nee, ik red me prima zo. Mijn prins op het witte paard komt vast ooit nog wel eens voorbij. Dat komt allemaal vanzelf wel, daar heb ik geen koppelpogingen voor nodig, hoe lief je het ook bedoelt.’ Dana ziet de bui al hangen. Voor ze het weet stuurt Julie haar op tientallen dates met vage buurmannen. Liever niet, ze heeft haar leventje nu net prima op orde.

Julie ziet dat de jongere vrouw vastbesloten is en geeft zich gewonnen. ‘Oké, maar als je op je dertigste nog steeds vrijgezel bent, dan mag ik een blind date voor je regelen.’ Zonder Dana de kans te geven om te protesteren gaat ze verder: ‘Hoe dan ook, ik ben hier voor heel iets anders. Een goede vriendin van me is binnenkort jarig en ik wil haar een bijzonder cadeau geven. Heb jij misschien tijd om een leuk pakketje

voor haar samen te stellen? Je maakt altijd van die heerlijke shampoo en zeep met kruiden, zou je zoiets kunnen doen? Mocht het niet uitkomen, dan zoek ik wat anders. Maar het leek me precies iets voor haar.’ Dana knikt opgetogen. ‘Ja hoor, geen probleem. Ik was toch al van plan om binnenkort een nieuwe portie zeepjes te maken, dan kan ik dat net zo goed vanavond al doen.’

‘Het heeft geen enorme haast hoor, ze is pas over ruim een week jarig,’ voegt Julie haastig toe. Het is duidelijk dat ze Dana niet onnodig tot last wil zijn. ‘Joh, maak je niet druk, dat is helemaal prima!’ verzekert Dana haar. ‘Ik vind het leuk om te doen, zeker als ik er iemand anders blij mee kan maken. En ik heb nog een paar flesjes shampoo staan, dus die kan ik er zo bij doen. Dan maak ik verder een mooi mandje met een bosje gedroogde lavendel en wat andere gezellige dingetjes. Oh, en vindt ze een lavendelkussentje ook leuk?’

Julie glimlacht breed. ‘Dat zou ze zeker waarderen. Super, dankjewel!’

‘Graag gedaan. In principe kun je het morgenmiddag komen ophalen. Bel me maar even als je weet wanneer je langskomt.’

‘Zal ik doen, en dan betaal ik ook meteen.’

‘Prima. Goed, nu dat allemaal is geregeld, kan ik je nog een tweede kopje thee aanbieden?’ Dana staat op om de theepot te halen. ‘Ik heb ook nog een paar plakken zelfgebakken cake liggen, daar wil je vast ook wel wat van, toch?’

Julie lacht: ‘Vooruit dan, maar daarna moet ik er echt weer vandoor.’